

ความทรงจำ ณ สะเกราษ

สถาปนิวิชัยสะเกราษ

สัปดาห์นาฬิกาท่างก็สุขี

สามวันนั้นมีความสุข

อีกเรานั้นยังมีที่คอยเฝ้าเคเร

เข้าดูนกไก่อ้าแลไก่อ้า

ป่าดิบแล้งแผ่กิ่งไม้ให้ร่มเงา

พีนาน้องดูดาวสะกาวแสง

ย่างข้าวโพดข้าวเกรียบว่าเคล้าครันไฟ

ขอขอบคุณพี่พิวิทยาก จ

ประสบการณ์และเห็นค่าของพินิ

ธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ได้

มีป่าดีมีมนุษย์ช่วยดูแล

หมดเรื่องทุกข์มันใจไม่ท้อแท้

และเผยแพร่ความรู้สู่ผองเรา

ฝาดงหญ้า ป่าเต็งรัง เต็มภูเข

ช่วยบรรเทาความร้อนให้หมดไป

ปีกแมลงแมงมอดตัวน้อยใหญ่

ข้าวจีไไร่ อิ่มกายสุขฤดี

ที่อบรมช่วยสอนให้เรามี

เป็นสิ่งที่เราไม่ลืมตลอดไป.

กลุ่ม 3-4 พินุลวิทยาลัย.

บทอาละวาด

การเวียนเอ๋ย / คำสา / ที่แสนเหงา

การลาเวลา / ในภาย / ไปจิตใจ

เหล่านักวัน / ไม่หมดเวลา / แม้ใจต่าง
เพียงคนเดียว / ที่ใจนั้น / ไม่ปล่อยวาง

ฉันดีใจ / รอบคอบ / กับความกลัว

หาได้รู้ / ละเลิกไหม / กับเวลา

ฉันเห็นอ้อม / นอนหลับ / ที่ไหน

ฉันจะเดิน / ฉันจะยอม / อย่างใด

แต่ฉันนี่ / มันเลยแล้ว / ต่อจากวัน

ที่ฉัน / ไป / วันเวลา

เรื่องของเธอ / จะได้อยู่ / ใจใหม่

และจะไม่ / มีวัน / ที่เลื่อนลอย

เหล่านักวัน / ย่อมสิ้นสุด / ยามรุ่งสาง
โปรดอย่าต่าง / วันและคืน / สิ้นสุดครา

แม้ฉัน / ความเชื่อ / คืออินมา

หรือเธอ / มา / ที่ฉัน / เข้มแข็ง

ฉัน / ความหลัง / แสนสุข

เมื่อไหร่ / ที่คอยส่ง / ภาวเวลา

ความผูกพัน / แล่นผ่าน / ลงวัน

ฉัน / กับพวกเรา / รอบคอบ

สส แก้วราช

ครีวหน้าในสระเกราะ

สระเกราะที่เรามาร่วมศึกษา
วังน้ำเขียวทำให้เราในสุใจ
กิจกรรมสร้างบล็อกสื่อคุณก
ทุกแผ่นดินห่อมหอ้ออ่ามสมบูรณ์
ตื่นเจ้ามาดูเก๋ฟ้าหน้าล่อ
ทาสีสวยแสนสดอันงดงาม
ตกกลางคืนเดินป่าจินตเรา
แสงสุดคุ้มได้เห็นดาวห่อเงากระจาย
วันต่อมาเดินเท้าเจ้าผู้ป่า
ได้อีกทอฝันแสงทำไม้กวาด
วันสุดท้ายที่เราได้ยืนอยู่ที่นี่
คืออย่างนี้แหละทุกสุใจ

ลงรถมาเมื่ออย่าไม่น่าหลงไหล
มีป่าใหญ่เขียวร่มร่มน้ำมูฉ
เห็นป่าปกเขียวจ้ใจลือมสุญ
ยิ่งจำรูญเพิ่มพูนความสวยงาม
เผื่อน้ำร้อนไก่ด้วยแห่งสยาม
ฟ้าสีครามส่องแสงจำทอประกาย
มาพอกเราเดินถึงส่องไฟฉาย
นอนทอดกยทงายหน้ามออดูดาว
แล้วกลับมามัดย้อมผ้าธรรมชาตี
ถึงวันนี้มาอดกลามประทับใจ
อยากรบยกนี้ว่ากลางคืนน้ำไม่ไหล
วันกลับไปคิดถึงน้ำไม่ลืมกัน

โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จ. สมุทร
กลุ่ม 5 และกลุ่ม 6
14-16 กรกฎาคม พ.ศ. 2556

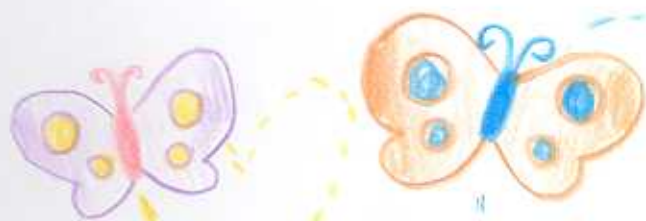

จากใจ...ให้สวัสดี

จากจังหวัดสมุทรสาคร
ทั้งสี่ตัวอักษรที่ฉันรัก
กิจกรรมทั้งแปดฐานสำหรับความรู้
โยนลูกยางพลั่วให้ดังสายลม
ตากเย็บหมักผ้าไปตาก
ช่างหากันสิ่งสิ่งร้องก้องพร
ยามค่ำคืนดูดาวกันข้าง
ใจดีถนอมถนอมให้ใจ
การแกะสลักผลไม้จากนี้เลย
เมื่อวันหนึ่งต้องจากลา
ขอขอบคุณทุกคำที่บอกกล่าว
ขอขอบคุณทุกอย่างจากหัวใจ

สู่บ้านป่าชุมชนชาติแสนหลากหลาย
ได้พ้องคล้ายดูนกชาวไร่ชาวนา
อีกคงอยู่ความสันทัดสุขสม
เดินไปชมทุกฐานเบิกบานใจ
โพรงถ้ำแยกแยกกันหาใหญ่
ต้นเข้าป่าดูไม้หายาก
และรับฟังเสียงธรรมชาติ
คอยจ้องดูให้ตาได้เห็นเคลื่อนไหว
คอยอยู่เคียงข้างกันให้ธรรมชาติ
จะรักษาความทรงจำให้กลับไป
ขอขอบคุณทุกเรื่องราวที่
และกลับไปให้ใจไม่มีวันลืม

สวัสดี

สระแก้วที่รัก

1

วันที่สิบสี่นั้น
แหล่งรวมธรรมชาติ
พื้นที่วิทยากร
แนะนำทุกอย่างให้
ส่องจนและดู ไก่
นกไก่ตัวไม้ยัง
พื้นที่นันทนาการ
ตัวกล้องอย่างส่องไว
ที่ทองจนแยกตัว
ขยับตัวน้อยน้อย
ตากแดดเดินขึ้นเขา
ท้องฟ้าคั่นน้ำนม
ข้าวเจ้าขาวโพล่ง
แมลงยามคืบคืบ
มาเกาะมาง สักครู่
ก็บินกันจ๋อใจ
รุ่งเช้าไปเดินป่า
จิ้งจอกระว่างจู่
ลูกไม้ผลต่างต่าง
ล่องเรือ ขายเรา
ทะเคียนระแวงป่า
เราต่างตื่นแต่กัน

ฉันไปเที่ยวสระแก้ว
ทั้งอากาศแสนสดใส
ชื่นชมรับด้วยหัวใจ
ต้องใส่ใจควรระวัง
เห็นไกลไกลห้ามเสียงดัง
เห็นอยู่หลังพุ่มไม้ไหว
เดินวิ่งตามนกนั้นไป
ปรับกล้องให้พวกรวดู
นกที่เราเห็นบ่อยบ่อย
บินล่องลอยเราชื่นชม
ฉวนดูดาวกลางสายลม
ดาวกลมกลมแสงระไร
อร่อยจริงยามดึกคืน
ต่างแตกตื่นกับแสงไฟ
เหมือนกับราวนัดกันไว้
มีมากมายให้เราดู
ทั้งนานา ไม่นับรู้
เดินตามผู้นำของเรา
ใบไม้ห่างและรากเหว้า
ว่าเจ้านั้นคืออะไร
ต้นไผ่ลู่และเถาวัลย์
ที่สำคัญคือ ความรู้

คุณลุงทำงานร่ำสอน
เราฟังลุงตั้งครู
อาหารเที่ยงวันนั้น
ไม่ว่าอะไร ไฉไล

ข้าวผัดข้าวมันไก่
Breakfast ที่สุดอร่อย
บ้านพักทุกทุกสิ่ง
ขอบคุณอย่างสุดใจ
สุดท้ายก่อนจากลา
ได้รับสิ่งดีดี

แดดไม่ร้อนพอเราสู้
รู้ไม่รู้เราตั้งใจ
เรากินกัน ไม่เหลือไว้
ประทังใจทุกเมนู
ทั้งไม้อ่อนน้ำเต้าหู้
บอกให้รู้หนูขอบคุณ
ที่เราฝึกและอาศัย
ที่ทำให้หลับฝันดี
อยากกลับมาที่แห่งนี้
สิ่งเหล่านี้ ไม่มีลืม

แถบ

วันอาทิตย์ได้อ่านเจ็ดที่สิบสี่
ได้เรียนรู้พืชพันธุ์ไม้มานาน

นกเขาเต่ามีสีน้ำตาลอมน้ำ
นั้นจมนั้นน้ำจากา งามวิไล

ครั้นตากคำ ขึ้นเขา นอนดูดาว

เอน ธารสส สดชื่นกลางนภา

วันต่อมา จันทรม่วงสู่ฟ้า
รอแสงน่าน ไก่ไม่ออกมาเสียที

พอสายสาย เราเดินไปในป่า
เพราะ พวกเรานั้นเป็นดังเพื่อนเกลอ

ในบทกลอนสุด ท้าย ของเรานี้
ให้ความรู้ แก่พวกเรากัน 3 วัน

เรามาที่สระเกษเพื่อศึกษา
เที่ยวเดินป่าส่องนกในพงไพร

ดูน่ารัก สดสวย สีสดใส
เอ๊ะ นั้นเงา นกหัวขวาน ไชยบินมา

สุกสกาว นราร นราร บนฟ้าฟ้า

เรานับเขา นอนดูชม สดชื่นดี

เมื่อมองเห็นไก่ฟ้ามันบินหนี

หวังรีบหนี แต่สุดท้ายเราก็เจอ

กลางทุ่งหญ้า ยิ่งสุขสันต์ กันเสมอ

นั้นและเธอ มีความสุขสนุกสนานกับ

ขอบคุณพี่ วิทยากร ผู้สร้างสรรค์

พวก เรานี้ ขอขอบคุณจากใจจริง

